

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, N. Craiu, M. Guzun

Dosarul nr. 3ra-550/14

ÎNCHEIERE

08 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Papuc Oleg,

în pricina civilă la cererea lui Papuc Oleg către Departamentul Poliției de
Frontieră privind recunoașterea ilegalității și anularea în parte a ordinului cu
privire la sancționarea disciplinară, încasarea prejudiciului material cauzat în
urma aplicării sancțiunii disciplinare neîntemeiate, precum și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014 prin care a
fost casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 octombrie 2013
și emisă o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă :

La 09 iulie 2013, Papuc Oleg a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Departamentului Poliției de Frontieră privind anularea în parte a
actului administrativ - ordinului șefului Departamentului Poliției de Frontieră
„Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” nr. 648ps din
11.06.2013, și anume: anularea aplicării sancțiunii disciplinare „avertisment”
șefului Serviciului juridic al centrului operațiuni la frontieră, locotenent-major
Papuc Oleg.

La 08 octombrie 2013, reclamantul a depus cerere suplimentară, solicitând
încasarea prejudiciului material cauzat în urma aplicării sancțiunii disciplinare
neîntemeiate, prin încasarea premiului bănesc neachitat în mărime maximală
1600 lei, precum și repararea prejudiciului moral în sumă de 16 000 lei.

În argumentarea cerințelor pretinse, reclamantul a invocat că, este angajat
în funcție publică la Departamentul Poliției de Frontieră al MAI din luna iunie
2010, pe parcursul carierei în această instituție obținînd doar rezultate înalte,
fiind stimulat de mai multe ori pentru serviciu impecabil. Totodată, de către
șeful Departamentului Poliției de Frontieră, a fost emis ordin „cu privire la

sanționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” nr. 648ps din 11 iunie 2013, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară „avertisment”.

Despre faptul că este subiectul unei anchete de serviciu, a aflat deja după emiterea ordinului de sancționare, prin intermediul telegramei, prin care i s-a adus la cunoștință că ancheta de serviciu este deja finalizată și i s-a propus să facă cunoștință cu materialele și concluzia anchetei de serviciu. Invocă încălcarea de către angajator a procedurii stabilite, lezând dreptul reclamantului la apărare, prin oferirea posibilității de a prezenta probe, care ar demonstra faptul nevinovăției sale. Mai consideră că angajatorul a încălcat prevederile art.208 CC, art.36 alin.(2), (4) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră, care prevăd că, la examinarea abaterii disciplinare, audierea polițistului și consemnarea susținerilor sale sunt obligatorii, iar polițistul de frontieră în privința căruia se desfășoară ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, să solicite și/sau să prezinte probe în apărare.

La fel, invocă situația prin care, nu poate fi învinuit în neîndeplinirea măsurilor prevăzute de atribuțiile funcționale, cum și nu poate fi tras la răspundere pentru acțiunile și iresponsabilitatea altor persoane. Menționează că, conform atribuțiilor șefului Serviciului juridic, prevăzute de normă menționată, este responsabil de recepționarea de la agenții constatatori a proceselor - verbale cu privire la contravenție, ținerea evidenței și plenitudinii evidenței lor conform REPVC, precum și efectuarea analizei juridice a dosarelor contravenționale. Consideră că obligațiile sale și le-a îndeplinit cu grad înalt de responsabilitate, calitativ și în termen, fapt despre care a raportat șefului, în raportul din 29 mai 2003. În raport a declarat că agenților constatatori permanent și în continuu se acordă ajutor metodologic cu coordonarea tuturor problemelor apărute, iar după fiecare transmitere a proceselor - verbale în serviciul juridic, la depistarea încălcărilor, faptul respectiv se aduce la cunoștință persoanelor responsabile din cadrul SCF „Chișinău – Aeroport”.

În argumentarea cerințelor suplimentare, reclamantul a invocat că, după punerea pe rol a prezentei cauze civile, șeful Departamentului Poliției de Frontieră, a emis ordinul nr. 925 din 20 august 2013, de stimulare a efectivului, potrivit căruia cu ocazia sărbătorii naționale „Ziua Independenței” a acordat premii bănești. El avînd sancțiunea disciplinară nestinsă, pe care o consideră ca neîntemeiat aplicată, nu a fost inclus în lista pentru acordarea premiului bănesc.

Astfel, consideră că i s-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 1600 lei, suma fiind echivalentă cuantumului maxim a premiului bănesc, care nu i-a fost acordat. Menționează că sumele premiilor acordate erau diferite, variind între 600-1600 lei. Luând în considerație faptul că angajatorul nu a răspuns la cererea reclamantului, prin care a solicitat informația referitor la cuantumul premiei care urma să-i fie acordată, în cazul lipsei sancțiunii nestinse. Consideră că ar fi oportun să solicite suma maximală.

La fel, motivează reclamantul că, în perioada efectuării serviciului în cadrul poliției de frontieră, a avut o carieră impecabilă, obținînd de la conducere numai stimulări, pentru profesionalism și disciplină înaltă, a avut de suferit enorm de

mult în urma aplicării sancțiunii respective. Astfel, purtând răspundere disciplinară pentru încălcările persoanelor terțe, a re trăit un stres puternic, care i-a afectat esențial starea moral-psihologică. Gravitatea ofensării psihice s-a manifestat și prin faptul că ordinele de sancționare se aduc la cunoștință întregului efectiv. Invocând ca suport legal prevederile art. 1422 (1) CC, solicitînd repararea prejudiciului moral estimat în sumă de 16 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 15 octombrie 2013 a fost admisă acțiunea, s-a anulat în parte Ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 648ps din. 11.06.13 „Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” și anume în partea aplicării sancțiunii disciplinare „avertisment” șefului Serviciului juridic al centrului operațiuni la frontieră, locotenent-major Papuc Oleg, pe motiv că este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră, a fost casată hotărîrea instanței de fond și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care acțiunea înaintată de Papuc Oleg a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia nominalizată, la 17 martie 2014, Papuc Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014 și menținerea hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 15 octombrie 2013.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, bazată pe aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar concluziile instanței sunt bazate pe aprecierea arbitrară a probelor.

A mai indicat recurentul că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind dovedite.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Papuc Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Papuc Oleg ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Papuc Oleg se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță